

at den paa taleberettigede Ægtefælle i de under Nr. 2—4 nævnte Tilfælde er blevet bekendt med Omstødelsesgrunden, eller efter at den under Nr. 5 nævnte Tvang er ophørt. Sag maa i hvert Fald være anlagt senest 3 Aar efter Ægteskabets Indgaaelse. Sag om Omstødelse kan ikke heller anlægges, a) paa Grund af Kønssygdom, naar Ægtefællen ikke er blevet smittet og Sygdommen ikke mere frembyder Smittefare, eller b) paa Grund af anden Sygdom, naar den er helbredet.

§ 98.

Med Hensyn til Retsvirkningerne af Ægteskabs Omstødelse finder Reglerne om Skilsmisse tilsvarende Anvendelse, medmindre andet nedenfor er bestemt.

§ 99.

Ved Skifte i Anledning af Ægteskabs Omstødelse udtager hver Ægtefælle forlods saa meget af sit Gifteeje, som svarer til, hvad han har indbragt i Boet ved Ægteskabets Indgaaelse eller gennem senere Erhvervelse ved Arv eller Gave, eller hvad han har overført til Gifteejet fra eget Særeje. Det, som den ene Ægtefælle har skænket den anden, kan fordres tilbage.

§ 100.

Omstødes et Ægteskab ifølge § 95, og var den ene Ægtefælle ved Ægteskabets Indgaaelse i god Tro, den anden derimod ikke, har den førstnævnte Krav paa en billig Godtgørelse, der fastsættes under Hensyn til begges økonomiske Kaar og de øvrige Omstændigheder.

Samme Ret tilkommer en Ægtefælle, som opnaar sit Ægteskabs Omstødelse ifølge § 96, 1. Stk. eller § 97, hvis den Omstændighed, hvorpaa Omstødelsen grundes, var den anden Ægtefælle bekendt.

Kravet paa Godtgørelse, der kan tilkendes som en periodisk Ydelse, skal fremsættes under Omstødelsessagen.

§ 101.

Før Tiden efter Ægteskabets Omstødelse paa hviler det ikke nogen af Ægtefællerne at bidrage til den anden Ægtefælles Underhold.

§ 102.

Omstødes et Ægteskab, der er indgaaet til Trods for en Omstødelsesgrund, som var Hustruen bekendt ved Ægteskabets Indgaaelse, bliver det paa Mandens Forlangende i Dommen at udtale, at hun ikke længere maa bære hans Navn.

§ 103.

Dør en af Parterne i et Ægteskab, som kunde omstødes efter § 95, inden Omstødelse er sket, kan den efterlevende Ægtefælle eller enhver af Arvingerne kræve Reglerne i § 99 bragte til Anvendelse, ligesom Ægtefællen kan kræve Godtgørelse efter Reglen i § 100.

Den i nærværende Paragrafs 1ste Stykke hjemlede Ret tilkommer den paa taleberettigede efter §§ 96 eller 97, naar den anden Ægtefælle dør, inden Omstødelse er sket, og inden Paataleretten er tabt.